

Mõnni teiseperre emma ei tahha ommast emma puust lahkuda, waid jooskeb ikka koeo emma jure nago mõnni ellitud norik, kes omma noort meest ei armaasta; agga sesuggune on jubba teist enne armastanud ja ei ole siis ka surest väärt, et ikka emma jure kaebama lähbäb. Kes siis tahhab tähhelyle panna, se woib siiski abbi leida. Hakkab teine perre wälja tullema, siis wötta üks õlle-klaas pahhema kätte ja anne-tiiv parrema kätte ja wahhi terrawaste wanna pu ees, siis saad sa nähha, kui emma wälja tulleb ja pühhi taassakeste klasi sisse ja panne arv rie ülle, et ta ummase ei já, tulle pu eest árra ja mata, kuhu pole teised heitwad. On perre jubba hakanud ofsa heitma, siis purtsu ommast suust öllut nende peale, et need ennam lendo ei sa, siis heidab teine perre nende jure, purtsa veel öllut peale ja leika ofsa ots mahha, panne ofsaga alt lugist ofsa ots sisse, siis hakanud kohhe pu sisse joosma. On keik jubba suremast pu sees, siis lässe se wässinud emma nende jure — sest emma wässitab ennast klasi sees árra,

et tol ennam luüti ei olle, emma jure joosteta! — kül ta siis paigale jááb.

Heidab üks perre ühhe pöesa sisse, ehk jámeda pu ümber, ehk aea sisse, siis peab se pu, kus sisse nemmad peawad pandud sama, külma weega märjaks fastetama ja suggo mee ja ormi ehk pojo-rohtudega seest ülle nühbitama, et kenna hais pu sees saab ollema. On pu walmis, siis peab sedda ni liggi kui woimalik, lindude liggi pannema, agga ikka tule peale, et hais nende kätte tulleb ja kui siis woimalik on, peab katsuma esmalt lußifaga mõnni kümmeond linda pu sisse panna ehk ühhe ofsa taassakeste árra leikama ja linndud sellega messipu sisse pannema, siis joostwad teised ka járrele. Waljust ei woi nendega ümber käia, sest et emma kergeste woib wigga sada ja siis on perre raiškus. Kitsast kohhast ei tahha nemmad ni rutto wälja tulla, sellepärrast ei pea aega pitkaks pannema, kui se ka kauem turib, et keik on pu sisse läinud.

Kui emma jubba pu sees on, mis mitte igga kord nähha ei olle, siis tunnufje sedda